

KALÁSZ MÁRTON

Pünkösöd a Rajnán

*a természet kilincselése
minden kis, egészséges szál rózsza a Rajnán
sejtettük, derűs, izzadt, őszülő barát
hajóra szállt, rosszul szólt, elnevethette magát
egy lángnyelv hunyorít, nem-hallható morajlás
helyezve közben, fém-hálót, el füstben az időt
ki húzná fölfelé, épp melyik átkelő felé
vajon már kiderül, ma a hegysor örül
s az a fénylő vér-szemer fönt, nekünk halászsas
sarkáról siklik, amit lent e vétlen
fesztelen szerzet villant még tűző szem-hunyorában
megint a természet kilincselése
Istennél, okkal, mi, én elé, Ó elébem
vetjük föl, atyám, kímélő árnyunk, kötve tesszük alázatában*

CZIGÁNY GYÖRGY

Majális volt

*Szoknyák, fecskék, csupa hátha —
sóvárgásba csitult szégyen:
futtában pillantott hátra,
fő fénye szaladt a szélben.*

*Ruháján nyílt máslik, bogok
— odafönn föld, ideleenn ég —
mellén kezem: úgy dobogok
benne mintha szíve lennék.*